

Sygn. akt I CSK 641/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Z. sp. z o.o. w W.
przeciwko Miastu W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych przez art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego co do przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został przez powódkę uzasadniony ze wskazaniem na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), dotyczące zasad obliczania odszkodowania za szkodę spowodowaną wydaniem wadliwej decyzji, a polegającą na tym, że prawo użytkowania wieczystego, którego ekspektatywa należała do poprzedniczki powódki ostatecznie nie weszło w skład jej majątku. Odszkodowanie za szkodę w tej postaci może odpowiadać - jak prezentuje to skarżąca - rzeczywistej wartości prawa do gruntu, bez jej pomniejszenia o wartość roszczeń związanych z posadowioną na nim zabudową zrealizowaną przez podmiot trzeci, albo z uwzględnieniem takiego pomniejszenia.

Ponadto, powódka wskazała na przesłankę rozbieżności w orzecznictwie na gruncie przepisu art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. w zw. z art. 363 § 2 k.c. co do określenia daty początkowej zasądzania odsetek za opóźnienie w zapłacie odszkodowania (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436).

W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (niepubl.), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

Wniosek powódki o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazuje na występowanie w sprawie zagadnienia prawnego o podanych wyżej cechach. W judykaturze Sądu Najwyższego problemy charakteru i sposobu określenia wysokości szkody powstałej w wyniku wydania wadliwej decyzji administracyjnej, w tym decyzji wydanej na podstawie dekretu o gruntach warszawskich, były już po wielokroć szczegółowo objaśniane (por. przede wszystkim wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2014 r., III CSK 152/13, niepubl. oraz wyroki tego Sądu z 11 kwietnia 2014 r., I CSK 630/13, niepubl., z 21 czerwca 2013 r., I CSK 637/12, niepubl., z 24 czerwca 2014 r., I CSK 474/13, niepubl.). Z uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika, że skarżący nie tyle oczekują rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy abstrakcyjnie ujętych wątpliwości prawnych, co kwestionują trafność subsumpcji ustalonych w niniejszej sprawie faktów pod przepisy, których wykładania w nauce i orzecznictwie została ustalona.

W odniesieniu do drugiej z podstaw wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a mianowicie rozbieżności w orzecznictwie, to jej uzasadnienie powinno polegać na przytoczeniu konkretnych różnych orzeczeń sądowych wydawanych w zbliżonych lub identycznych stanach faktycznych (por. postanowienie SN z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.). Powódka w niniejszej sprawie nie wskazała na takie rozbieżności. Zasady orzekania o odsetkach od odszkodowania za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, w tym wadliwą decyzją, zostały szczegółowo objaśnione, wraz z przytoczeniem

orzecznictwa, w motywach wyroku Sądu Najwyższego z 14 marca 2014 r., III CSK 152/13, niepubl. Nie ma potrzeby, by na gruncie okoliczności niniejszej sprawy zagadnienie to rozważać ponownie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz – co do kosztów postępowania – art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490), orzeczono jak w postanowieniu.